

SOSIALURIN

Útgevri:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.

Box 76.

Prentsmiðjan á Heygsbreyt
TELF 1820

Arbeiðsviður- skiftini

Í viku aftaná viku stóð handverk-
ara verkfallið í Havn við; men nú er
tað komið at enda.

Ein kann spyrja: Var tað neyðugt
at hetta verkfall nakrantíð byrjaði?
Og kundi tað ikki við smdligari sam-
ráðing verið komið úttanum henda
langa og lemjandi arbeiðssteðg?

Tá ein hyggur at úrslitinum, sær
ein, at handverkarnir vunnu 20 oyr.
um tíman til grundlønina — tað er
tann mest týðandi broytingin, og ein
má halda, at hetta kundi verið vunn-
ið úttan arbeiðssteðg.

Her í Havn eru nú ov ofta ó-
semjur um arbeiðssáttmálar, ið enda
við oyðandi arbeiðssteðgi, sum so
við og við koma at gera eitt ótrygt
støði undir vinnuligum framburði —
Arbeiðarnir í Havn vóru úti í sátt-
málaósemju í fjór, og aftur í ár hev-
ur verið lutvisur arbeiðssteðgur
(Oyggiarvegurin) í vikuvís, og hartil
kom so handverkaraverkfallið.

Ein má spyrja, um ikki botast kann
uppá hesi viðurskipti. Kunnu arbeiðs-
gevarar ikki hugsa sær til einaferð at
ganga inn fyri so lagaligum arbeiðs-
korum, at friður kann fáast fyri eitt
longri áramál? Ti tryggjeika í ar-
beiðsviðurskiptinum er tað einasta,
ið kann stímbra vinnulivið í longdini
og mánaðarlong verkföll á hvørjum
ári — hvør ið so vinnur tey — vera
einans báðum pørtum og øllum
vinnulivinum til tap og afturgongu.

Vit skulu ikki her leita eftir orsøki-
ni til hendan ótryggjeika í arbeiðs-
viðurskiptinum í Havn; men vit
kunnu ikki lata vera við at siga, at
ein mun frægari hevði tað verið, um
arbeiðsgevararnir við teim stóru virkj-
unum komu framat samráðingar-
borðinum. Teirra høvuðsinteressa er,
at hjólini mala, so mest møguligt
fest av skafti, so tað reður um hjá
teim at skapa góð arbeiðskor. Sum
nú er, tykjast tað at vera smámeist-
arin — hann við litlum og ongum
arbeiðsfólki, ið hevur tað stóra orðið
at siga, og tað er neyvan heilt gott
— seð frá einum samfelagssjónar-
miði.

Bretsk vitjan

Seinnapartin sunnudagin kom
enski ambassadørurin í Danmark,
sir Roderik Barclay á vitjunarferð
til Føroyar við enska herskipinum
»Bermudax».

Ambassadørurin vitjaði Havnina,
Tvøroyri og Klakksvík, hagani
hann fór við herskipinum til Grøn-
lands.

Skip fram um alt

Hvønn dag talafólk um, hvussu
aftarlaga, vit Føroyingar eru. Hetta
er rætt, tí eitt trytir her og annað
har. Vit Suðuroyingar hoyra illa tað
føroyska radio. Ein relestoð kostar
ikkí alla verðina. Soleiðis hugsa fólk
og undirritaði kann ikki nokta fyri,
at sama hugsanin kemur fram í
mær, hvørja ferð, ið illa hoyrist. Lat
meg samtiðis siga, at Útvarp Føroya
eigir at varskögvað gjølla framman-
undan um, hvat vit kunnu vænta at
hoyra. Tað er ikki nokk at siga t. d.
»Í kvöld fáa vit at hoyra »Aktuelle«
ella »Vit stokka inn á gólvíð«. Nei
her eiga lurtarar frammanundan at
fáa at vita, hvør talar í aktuelt, og
hvat er evnið — og hvørjum stokka
vit inn á gólvíð hjá. Eg kann t. d.
siga, at eg hoyrði ovseint t. v.s. eg
hoyrði ikki byrjanina av tí, sum H.
C. Hansen segði, og hoyrði einki av
tí, sum undirvísingarmálaráðharrin
segði. Orsøkin er tann, at hvørki eg
ella onnur hava stundir at lurta eftir
øllum tí, sum kann hoyrast á einum
radio, men, um eg frammanundan
hevði vitað, at tað var mín elsti
bygdarmaður, og at undirvísingarmá-
laráðharrin talaði, so hevði latið
onkra aðra gerð steðgað til seinri
fyri at hoyra tveir slíkar framúr-
andi menn, hvør á sínum kringum-
støði.

Men nú kom eg so langt burtur
frá tí, sum ætlan mín fyrst og fremst
var at skriva um. Uppdyrkingin er
steðga. Her má tað almenna kanna
eftir, hvat orsøkin er og fáa sett upp
dyrkingina aftur í gongd. Eitt 10
oyra í studning fyri ein litur av
mjólk, er kanska frægari enn einki,
og skeivt var tað, at hesin studning-
ur fall burtur, tað gjørdi fólk-
flokks og sambandsmenn eins og
teir lótu veltingarstudningin fella
burtur, og teir steðgaðu havnabygg-
ing — umtrent, eins og so mangt
annað skeivt teir gjørdi.

Men eitt 10 oyra pr. litur av mjólk
munar ovlitið til, at menn kunna
leggja seg heima til at dyrka traðir
upp úr haga. Her má so nógv, nógv
meira til enn so. Men alt tilíkt krev-
ir nógvan pening, og so leingi Fø-
royingar eru farleysir, er einans
spurningur bæði tíðliga og seint, og
tað er tann sami spurningur aftur
og aftur nevnlaga: hvaðani skal pen-
ingurin koma frá?

Svarið má verða hetta: Vit skulu
hava skip, skip og skip. Tað gleddi
meg tessvegna stórliga, tá ið eg fyri
nøkrum dögum síðan las eitt brev
til mín frá okkara lögmanni, harra
P. M. Dam, ið fortelir mær, at góð
líkindi tykjast at verða til at vit fáa
eini 20 góð nýggj línuskip aftrat í ár
t. v. s. til fiskiveiðu í 1960.

Arbeiðið má verða í landinum,
men neyvan kunnu so mong gerast
í Føroyum í so stórum skundi, sum
nú má fara fram, tí okkara fiski-
menn megu brátt sleppa frá at fara
við fremmandum fiskiforum serstak-
liga ikki fyri so litla lön, sum nú
fæst t. d. í Íslandi, har fæst nógv
ovlitið til okkara fiskimenn, og Fø-
royalands tap av slíkum er so stórt,
at tað duga fáir at meta. Her má
annað skil koma á, og tað má koma
beinan vegin. Fáa vit nú 20 skip, og
so annaðslíkt aftur næsta ár, so
kunnu vit fara aftur at tala um
um studning til at grónka landið —
stóran og munandi studning, so
vinnuvegir okkara bæði á sjógvi og
landi kann koma aftur í rætt lag.
Nógv annað kundi verið at skriva
um t. d. flakavirkir o. a., men latum
okkum ikki gera greinir okkara ov-
langar

J. H. Danbjørg.

BILSTØÐIN

(Nýggi bilstøð)

Persónkoyrling — nátt og dag.

Tlf. 2800

Vágsbotn nr. 1.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kriggstrygging . telf. 1086
Føroya Brunatrygging . telf. 1089

Føroya Sjóvátrygging . telf. 1086
Føroya Vanlukutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

NÝMÓTANS TAPET

Máling, lakkir, bonevox, pensilbað
og penslar.
seljast best og bíligast.

Málingabúðin - Reyngøta 5

Føroya Bjór

ØL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya

Pilsnar

Ekta

Maltøl.

Citrón sodavatn

Appelsin limonada

Hindber limonada

Jørðber limonada

Vanillie limonada

Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

GROT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til
kommunikantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða
heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella
skerv úttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðs-
manni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

PRENTS MIÐJAN Á HEYGSBREYT

TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARA 3BEIÐI

TELF. 1820